No. 44. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 13 April.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 7 April. Aan de verschillende werven van Engeland is last ontvangen tot den aanbouw van te zamen zestien nieuwe oorlogschepen, namelijk zes van de eerste en tien van de tweede klasse.

— Met betrekking tot het achtergebleven stoompaket *President* hoopt men nu, dat het naar de Bahamasche eilanden zal gestevend zijn, om kolen in te nemen; iets hetgeen bevorens reeds eenmaal met eene andere stoomboot het geval geweest is.

— Van Malta wordt geschreven, dat de oorlogschepen *Edinburgh* en *Wasp* den 3 laatstleden van daar naar Syracuse gezeild waren, om, na versch water ingenomen te hebben, naar Alexandria en Beiruth te stevenen, maar dat hun eene stoomboot nagezonden was, op het ontvangen berigt, dat de fransche oorlogsvloot verminderd en een gedeelte der equipage op voet van vrede gebragt zou worden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 6 April. Een onzer regtsbladen deelde onlangs, als in eenen brief uit Glasgow medegedeeld, het volgende verhaal van een voorval, waarvan men ook, schoon minder omstandig, sommige bijzonderheden in de engelsche dagbladen lezen had.

Te Glasgow leefde eene vrouw van reusachtige gestalte, gehuwd aan eenen zoutkooper, *Moor* geheeten. Deze vrouw, meer dan zeven voet lang, had geruimen tijd op de kermissen gereisd, waar zij zich als eene zeldzaamheid voor geld liet zien. Zij had ligchaamskrachten, aan hare grootte geëvenredigd, en men zeide dat zij geen ander voedsel gebruikte dan raauw vleesch. *Moor* had haar bij wijze van speculatie getrouwd, hopende veel geld te zullen winnen, door zijn vrouw te laten kijken; doch eerlang had hij reden om te bejammeren dat hij niet liever een blaauwtje geloopen had, want hij bemerkte dat zijne vrouw, van zeer losbandige zeden was, en al wat zij won met hare minnaars verteerde, terwijl zij daarenboven de verschrikkelijkste huisdwingelandij over hem oefende.

Sedert een jaar te Glasgow wonende, leefden de echtgenooten er op de zonderlingste wijs. De kolossale *Betsey* had, door gedurige mishandelingen, eindelijk haren man er toe gebragt, dat hij hare minste grillen zonder tegenspraak gehoorzaamde. Terwijl de dame met den gunsteling van den dag dronk, moest *Pieter Moor* onder de tafel zitten, waar men hem nu en dan een brok toewierp, even als eenen hond. Durfde hij zich eenig morren, of eenige klagt veroorloven, dan kreeg hij van beiden de gelieven, even als een hond, schoppen, die inzonderheid van *Betsey's* voetjes gansch niet zacht aankwamen.

Doch dit waren kleinigheden. In de maand Februarij dezes jaars had hij eens durven dreigen, dat hij klagten bij de overheid zoude inbrengen; terstond greep *Betsey* hem, wierp hem op het bed op zijnen rug en stak hem met hare schaar het linker oog uit.

„Nu hebt gij uw loon," zeide zij, „en durft gij zeggen dat het anders dan bij ongeluk gebeurd is, vervloekte dwerg, zoo zal ik u met mijne handen verwurgen."

Moor, die wist dat zij doen zou, wat zij zeide, onderwierp zich en zweeg.

Tegen het einde dier maand echter gebeurde er iets, hetwelk den ongelukkige besluiten deed, nog eene poging van lijfsweer te doen.

Een zekere beruchte clown, paljas, *Wilkens* geheeten, die daarenboven als een geducht vuistvechter bekend was, maakte de reuzin het hof. Hij had eene verbindtenis, waarin hij met den schouwburg van *Sadlers Wells* te Londen stond, verbroken en wilde het land rondreizen. Tot bevordering van dit plan dacht hij, dat het eene goede speculatie zijn zou, zoo hij mistress *Betsey Moor* schaakte. De arme echtgenoot, voor wien men het eens noodig oordeelde dit ontwerp geheim te houden, zich op het punt bevindende om verlaten te worden, zijn eenig middel van bestaan verloren ziende gaan, ziekelijk, met slechts een oog, besloot het vertrek zijner lieve vrouw te verhoeden, door des anderen daags eene regtsklagt in te brengen bij den scheriff.

Betsey, die zijn oogmerk doorgrond had, liet hem den tijd niet om het uit te voeren. Tegen elf ure des avonds, terwijl hij te bed lag, neemt zij hare schaar, die reeds eenmaal het werktuig harer woede geweest was, grijpt met de linkerhand haren man bij de keel, en hem van het bed heffende, zoo gemakkelijk als of hij slechts een kind geweest ware, brengt zij hem in tegenwoordigheid van den boxer *Wilkens*.

„Kijk nu maar wel toe, oude knaap!" zeide zij, „dan zult gij eens zien hoe ik hem zijn roode wijn zal aftappen (*pump his claret*)."

En met deze woorden knipte de reuzin aan haren armen *Peter* eerst den neus af, en duwde hem daarna de punt harer schaar in het oog, dat hem nog overgebleven was. Brullende van pijn en terwijl zijn bloed hem langs het aangezigt stroomde, hief de ongelukkige zich op zijne knieën en smeekte haar, hem ten minste het leven te laten. „Ik ben nu blind," klaagde hij, „ik kan en wil u niet verraden." Doch de onbarmhartige *Betsey* liet zich niet vermurwen. Door hare gedurig stijgende woede vervoerd, rukte zij een der stijlen uit het ledikant en sloeg daarmede op het hoofd van haren man, tot dat het niet meer dan een onkenbare klomp van bloedig vleesch en verbrijzelde beenderen was.

Verschrikt door het gruwzaam bedrijf van dit vrouwelijk gedrogt, snelde *Wilkens* met allen spoed naar den sheriff en verhaalde hem wat hij gezien had. Terstond werd een piket van het 14e regement gardes te voet der koningin afgezonden, om de schuldige te vatten; maar het viel niet gemakkelijk dit bevel ten uitvoer te brengen. De geweldige *Betsey* greep het lijk van haren man bij de beenen en gebruikte het als een knods om zich tegen de soldaten te verweren. Men moest op haar, als op een wild dier, schieten om haar meester te worden; door twee kogels getroffen, viel zij, en in dien toestand heeft men haar naar de gevangenis van het graafschap gebragt. Een volksgerucht verzekert, dat de beul zich aan de regering gewend heeft met het verzoek dat, ingeval van veroordeeling, welke zeker te wachten is, de galg met ijzeren bouten versterkt mogt worden, om tegen de zwaarte en spartelingen der reuzin bestand te zijn.

Men zal ligtelijk bemerken dat de Glasgower correspondent zich hier en daar veroorloofd heeft, zijn verhaal een weinigje op te sieren, doch de grond van hetzelve is eene ware gebeurtenis.

— De fransche armee bestaat tegenwoordig uit 86 regementen, te weten: 75 regementen van linie, 25 regementen ligte infanterie, 2 regementen karabiniers, 10 regementen kurassiers, 12 regementen dragonders, 8 regementen lanciers, 13 regementen jagers, 9 regementen huzaren, 16 regementen artillerie en 9 regementen genie; voorts 10 bataillons jagers te voet, 4 regementen afrikaansche jagers, de spahis, de zouaves, de vreemden-legioenen, de veteranen, 24000 gendarmes en 3000 municipale wachten. Hierbij moet men eindelijk nog voegen de pontonniers, den artillerie- en den veldtrein.

— Twee telegrafische depeches, heden alhier ontvangen, behelzen het gewigtig nieuws van de voorloopige vereffening der geschillen tusschen de Engelsche en Chinesche regeringen, hetwelk te Londen nog niet bekend schijnt te zijn. De eerste dier depeches is den 25 Maart, door den Franschen consul te Alexandria, aan den minister van buitenlandsche zaken afgezonden, en luidt dus:

„Tijdingen uit Bombaij houden in, dat, na eenige vijandelijkheden, eene preliminaire schikking den 20 januarij, te Macao, tusschen kapitein *Elliot* en de Chinesche gevolmagtigden getroffen is, en dat de handelbetrekkingen hersteld zijn."

Meer omstandig is de andere depeche, door den Franschen consul op Malta aan genoemden minister gerigt, gedagteekend 30 Maart, en van dezen inhoud:

„De geschillen met China naderen hun einde. Er is eene schikking getroffen, waarbij de keizer vooreerst, het eiland Hong-Kong aan Engeland afstaat; ten tweede, in eene schadevergoeding van zes millioen dollars bewilligt, betaalbaar in zes jaren, en ten derde, de officiele betrekkingen tusschen de beide gouvernementen, op voet van volmaakte gelijkheid, herstelt. De circulaire, waarbij kapitein *Elliot* deze uitkomsten mededeelt, is van 20 januarij, en alhier door de *Oriental* aangebragt."

Het afgestane eilandje Hong-Kong bevindt zich oostwaarts van Macao, en moet voordeelig gelegen zijn, zoo wel voor de koophandel, als om de zeeschuimers van de Ladrones-Eilanden in bedwang te houden.

— Te Toulon liep den 2 dezer het gerucht dat er te Oran iets gewigtigs was voorgevallen. De schrik, welken den Generaal *Lamoricierre* den Arabieren verwekt, is zoo sterk, dat zij, zoo het schijnt, een plan moeten gevormd hebben, om zich van zijn persoon meester te maken; om hiertoe te geraken zouden zij hem eene hinderlaag hebben gelegd, welke de generaal, tijdig door zijne spionnen verwittigd, zou hebben weten te ontgaan. Om hunne trouwelooshied te straffen zou de generaal hun, van zijnen kant, eene hinderlaag hebben gelegd, waarin zij gevallen zijn: 800 Arabieren zouden op de plaats zijn gebleven.

— Volgens den *Courrier de la Drome* zouden de laatste bezendingen van paarden, die in Zwitserland en elders opgekocht zijn geworden, het remonteren van het te Valence in garnizoen liggende 14e regement, reeds sedert eene maand afgezegd zijn, en dit is ten minste stellig, dat het 14e regement, hetwelk het getal van deszelfs paarden tot 1800 moest opvoeren, deszelfs effectief op 1400 heeft moeten bepalen; deze maatregelen zijn toch de beste thermometer omtrent de geruchten van oorlog of van vrede, van wapening of ontwapening, waarmede men zoo zeer wordt heen en weder geslingerd.

— De *Courier du Midi* bevat het volgend be-

langwerkend artikel.

„ Een franschman, die nabij Smolensk krijgsgevangen geraakt en naar Siberie vervoerd was geworden, waar hij zijn leven tot dus verre in ellende gesleten had, was eindelijk weder in vrijheid gesteld en keerde naar zijn vaderland terug, toen hij de fransche grens, aan den Elsas, bereikende, plotseling dood gevallen is, zoo groot was de schok welke het weder bereiken van den vaderlandschen grond, na eene gevangenschap van dertig jaren, hem veroorzaakte. Hij was grenadier in de keizerlijke garde geweest."

— Van Patras wordt berigt, dat de uit Griekenland geweken Candioten verscheiden schepen, en daaronder een engelschen schooner, genomen en opgebragt hebben. Carabauza schijnt hune voornaamste verzamelplaats te wezen.

— Te Maubeuge woont eene oude best, *Marie Pilot*; toen zij, die zelve honderd jaar gepasseerd is, onlangs hare oudste dochter, op den leeftijd van 82 jaren verloor, was het eenige wat zij schreijende zeide, dit: ik heb er altijd voor gevreesd, dat kind niet groot te zullen brengen!

BELGIE.

BRUSSEL, den 7 April. Uit Luingue West-Vlaanderen schrijft men: Een kind is alhier het slagtoffer van eene strafbare aardigheid geworden. Op den morgen van den 27 Maart komen 2 jonge lieden in de herberg van de weduwe *Hosse*, hebbende aan de hand een jongentje van 3 jaren, genaamd *J. B. Dumortier*. Zij nemen een glas genever en geven daarvan eenige droppels aan het kind, hetwelk veel smaak daarin vindt. Zij geven het meer te drinken. Doch eenige oogenblikken daarna waggelt het knaapje; het hoofdje valt regts en links, en men is genoodzaakt hem op te beuren en naar huis te dragen. Aldaar doet het kind vergeefsche pogingen om te braken. Men geeft hem te drinken, doch het kan geen water doorkrijgen. Nu, verheffen zich stuipen, en, in weerwil van alle aangewende pogingen, bezwijkt het kind. Deze vroege dood, door den drank veroorzaakt, stort de ouders in diepe droefheid, terwijl de moedwilligen zulks op hun geweten hebben.

GEND, den 3 April. Een molenaar der gemeente Beveren, in het land van Wees, kocht voor eenigen tijd een klein paard; den slechten staat der wegen, had hem deszelfs bijvoeging aan het viervoetig langoorig dier, 't welk hij reeds bezat, noodzakelijk doen oordeelen. Op het oogenblik dat men den koop zou sluiten, verwittigde de verkooper den molenaar dat hij zich van zijn harddraver, overigens een uitmuntend dier, ontdeed, omdat het geschal van muzijkinstrumenten hetzelve in een onbeschrijfelijken staat van ontroering bragt, en dat het alsdan op eene onbetamelijke wijze op sprong. De molenaar luisterde weinig naar deze waarschuwing en kocht het paard. Eenige dagen daarna reed de molenaar voorbij een dorp, zonder op eenig ongeval te denken, toen het geluid van een straatorgel hem in de ooren klonk, en schier ter zelfder tijd het paard hem op den grond wierp. Het paard, van zijn ruiter ontslagen, stelde het op een harden draf en bleef bij den zwervenden orgelspeler stil staan. Na eenige oogenblikken begon het paard, een aanhoudend gebriesch latende hooren, met een snellen loop naauwe kringen rondom den Savoijaard te beschrijven; vervolgens rigte het zich op zijne achterste pooten en begon vrolijk te dansen en al de gebaren en bewegingen te maken, waaraan een bijzonder onderwijs het paardengeslacht kan onderwerpen. Men vernam weldra dat dit belangrijk beestje een kunstenaar had toebehoort, wien het lang tot broodwinner verstrekt had.

Met de ministeriele crisis is men nog geen stap gevorderd. De officieele aankondiging van de naamlijst van het nieuwe kabinet blijft nog altijd achterwege, en van dag tot dag blijft men zeggen dat dezelve den volgenden dag of ten minste binnen kort zal verschijnen.

Intusschen blijven de heeren *Lebeau* en *Rogier* alle betrekkingen, die men hun buiten het ministerie aanbiedt, van de hand wijzen; zij verklaren geene andere keuze te hebben, dan ministers te blijven of dagbladschrijvers te worden.

De Pruissische afgezant baron *von Arnim* te Brussel, heeft aldaar eene inschrijving geopend ter deelneming aan het voltooijen van den Keulschen Dom. De hertog *d'Aremberg*, heeft zich op de lijst terstond voor drie duizend franken ingeschreven. Ook de prins *de Ligne*, de graaf *de Merode*, de graaf *van Hompesch* zullen dat voorbeeld volgen, aangezien zij, behalve erkende kunstvoorstanders, ook tevens groote eigendomsbezitters in de Rijnprovincien zijn. Er worden voor den afbouw nog tien millioen Nederlandsche guldens vereischt. Wanneer die te vinden zijn, zal het een sterk sprekend bewijs opleveren, dat de XIX. eeuw in de daad veel voor godsdienst en kunst over heeft.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 5 April. Men verzekert, dat eerlang weder een smaldeel zal worden zamengesteld, om, even als in de laatste jaren, een kruistogt te doen. Z. K. H. Prins *Hendrik* zal dien togt weder mede maken, en wel, naar men verneemt, op het fregat *de Rijn*.

Het smaldeel zou naar Rusland stevenen en Z. K. H. de Prins zou alsdan dat rijk bezoeken.

— Bij het besluit van Z. M., waarbij het wapen der kavallerie wordt georganiseerd, is onder anderen bepaald, dat het wapen der kavallerie zal zamengesteld zijn uit: 1 staf en 6 regementen, waarvan 2 regementen zware en 2 regementen ligte dragonders en 2 regementen lanciers; dat de staf van het wapen der kavallerie bestaan zal uit: 1 luitenant-generaal, 2 generaal-majoors, 1 ritmeester-adjudant van den luitenant-generaal, 2 eerste luitenants, adjudanten van de generaal-majoors; — dat de afdeelingen kurassiers No. 3 en 9, respectivelijk de benaming van 1e en 2e regement zware dragonders en de formatie aannemen zullen, als is bepaald; — dat de thans bestaande regementen dragonders No. 5 en 4 respectivelijk de benaming van 3e en 4e regement ligte dragonders zullen voeren; — dat het regement lanciers No. 10 en het regement huzaren, No. 6, respectivelijk de benaming van 1e en 2e regement lanciers zullen aannemen; — dat de verdeeling in kompagnien van de korpsen kavallerie vervallen zijnde, voortaan het escadron als eenheid zal worden aangenomen.

— Naar men verneemt heeft Z. M. onlangs bepaald, dat de vroeger bestaande fortificatie-directien worden opgeheven, met bepaling, dat het grondgebied van het rijk, voor zoo veel de dienst der genie betreft, voortaan verdeeld zal zijn in drie directien van fortificatien en voorloopig in een afzonderlijk bestuur der fortificatien in het hertogdom Limburg; en dat deze nieuwe directien van fortificatien zullen bestaan: 1e directie, standplaats 's Gravenhage; 2e directie, standplaats Nijmegen; 3e directie, standplaats Breda; bestuur der fortificatien in het hertogdom Limburg, standplaats Maastricht.

— Naar men verneemt, heeft het Z. M. behaagd te bepalen, dat het praalgraf van den admiraal *Pieter Floriszoon*, in de kerk te Hoorn, hetwelk tijdens den brand dier kerk beschadigd is geworden, op 's rijks kosten zal hersteld worden. De heer *Roijer* is met dien arbeid belast.

— Het *Handelsblad* vraagt, waarom er niet eene lof- en lijkrede op *van der Palm*, als Nederlands eersten redenaar, gehouden, of anders een gedenkpenning ter zijner eere geslagen wordt.

— Daar de Nederlandsche stoomboot maatschappij, in navolging van de nieuwe opgerigte Rotterdamsche stoomboot-maatschappij, Zijner Majesteits toestemming had gevraagd, om ook eene harer stoombooten, en wel die reeds genaamd *Rotterdam*, in het vervolg den doorluchtigen naam van *Willem II* te mogen geven, heeft de Directie der laatstgemelde maatschappij zich deswege eerbiedig aan Z. M. gewend, en heeft Hoogstdezelve goedgunstig gelieven te behagen, bij besluit van den 5 dezer, na overweging van het aan Z. M. medegedeelde, aan de Rotterdamsche stoomvaart-maatschappij, bij voorkeur toe te staan, om hare ten deze bedoelde boot in de vaart op Antwerpen te brengen onder den naam van Koning *Willem I*.

LEEUWARDEN, den 30 Maart. Heden verspreidde zich hier een gerucht, dat, hoe verontrustend ook, toch wel de kenmerken der waarheid in zich bevat. Het is, dat Mad. *d'Oultremont*, op hare reis naar Rome, van den H. Vader dispen-tie tot het huwelijk met den Koning der Neder-den zoude verkregen hebben, onder voorwaar dat Z. M. verpligt en verbonden zou zijn, het con-cordaat met den H. Vader te sluiten en uit te vo-ren: — Dat zij aan Z. M. hare hand had gegev onder voorwaarde dat hij het concordaat zou slui-ten en uitvoeren; — en dat Z. M. de regering zijnen zoon Willem II had overgedragen onder voo-waarde van het concordaat te moeten sluiten uitvoeren. (*Kamper C.*)

ROTTERDAM, den 8 April. Dezer dag is men druk bezig met het leggen van gaz-pijp in de buitenstad, zoo dat dan ook eerlang aan algemeen verlangen zal zijn voldaan, om de heele stad door gaz verlicht te zien.

— Laatstleden zondag is de heer *Vincent L-jes* te Haarlem, werkzaam medelid van ondersch-den geleerde genootschappen, en als zedeschrij en dichter, zoowel als door zijne bestendige dewerking aan een onzer algemeen geachte we-schappelijke tijdschriften, met lof bekend, eene kortstondige ongesteldheid, in den ouderd van ruim vier en vijftig jaren, aan zijn talrijk ge en de maatschappij door den dood ontrukt gewor

— In de Zoologischen tuin van Regents-P heeft de eene Boa-Constrictor, die elf voet is, de andere, die 9 voet lengte had, na alvo een konijn en 3 duiven genuttigd te hebben, op-slokt. Dit is eene zeldzame gulzigheid van soort van slangen.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel uit Veere, geteekend H. F. J., kan niet geplaatst den, omdat wij vooral geene stukken opnemen welke niet volui den naam des inzenders onderteekend, of die bij ons bekend zijn, waarborgt ons anders voor de waarheid der opgegevene daadz Van geheimhouding van de zijde der Redactie kan men ten verzekerd zijn.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 12. April. Sedert den 9, dezer zijn al ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Eugene, H. Hansen, Hull, stukgoederen; de Flora, D. J. kan, Hookseel, haver; Svaner, W. Mettz, Corcsoer, garst; tuna, J. A. Doijer, Embden, haver; die Hoffung, G. Schw Rusterseel, haver; Jacobina Maria, N. N. Kroman, Corcsoer, Hoppet, O. P. Dahlin, Gothenburg, houtwaren; die Hoffn J. K. Müller, Leer, haver; Immanuel, H. Beekman, Neuhau raapzaad; Elfe Maria, N. Hansen, Aarhuus, garst; Betaute, Haijen, Tonningen, raapzaad; Jupriter, P. Lindeman, Assel, zaad; Thomas, J. Holmes, Newcastle, ijzer en stukgoed Nephtunis, B. Barchman, Gothenburg, houtwaren; Frevennen, P. Storin, Callandsborg, garst; Peter Bang, N. J. Petersen, jobing, garst; de vrouw Alida, U. H. Snitjer, Ditzum, Wilhelmina, J. Petersen, Gothenburg, houtwaren; Caroline, Pedersen, Fauburg, graan; Henriette, H. Feltan, Bussen, Prinses Victoria, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passa Rassmina, F. D. Winckler, Hobek, garst.

Voor Brussel bestemd:

De Juno, J. A. Ammann, Nantes, wijn.

Voor Brugge bestemd:

Helida, F. O. Fimmen, Carolinienseel, haver.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze naar zee gezeild:

Le Sans Repos, A. Sahlfeld, ballast, Bordeaux; l'Alice, ne, zink, Havre de Grace; Ludovico, P. Dunel, stukgoe Redon, Maria Antoinette, P. Ocket, schors en vlas, Ilve Eensgezindheid, B. G. Flick, hooi, Algiers; de Commerce, F. Gaukema, schors, Londen.

Van Carolinienseel gezeild:

Helida, F. C. Timmen, Brugge, haver.

ADVERTENTIEN.

Ter Drukkerij van C. J. DE SWART.